

Sygn. akt III AUa 57/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Krystyna Smaga (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska SA Bogdan Świerk
Protokolant: st. prot. sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2013 r. w Lublinie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 26 listopada 2012 r. sygn. akt VII U 2390/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I częściowo, w zakresie przyjęcia do wysokości kapitału początkowego J. K. okresu pracy na podstawie umowy o pracę nakładczą od dnia 1 stycznia 1972 roku do dnia 28 sierpnia 1973 roku i oddala odwołanie;

II. oddala apelację w pozostałej części.

III AUa 57/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 marca 2012 r, znak (...) -2012, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ustalił J. K. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r w wymiarze 112 663,54 zł. Nie uwzględniono przy tym okresu od 21 października 1970 r do 28 sierpnia 1973 r, ponieważ nie został wystarczająco udowodniony, brak bowiem wykazu zarobków za każdy miesiąc oddzielnie.

W odwołaniu od decyzji J. K. domagała się jej zmiany przez uwzględnienie w obliczeniach okresu od 21 października 1970 r do 28 sierpnia 1973 r, kiedy pracowała jako chałupnik w Zakładach (...) w L..

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w zakresie uwzględnienia w obliczeniach stażu pracy okresu od 21 października 1970 r do 28 sierpnia 1973 r.

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2012 r, znak (...) -2012, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ponownie ustalił wnioskodawczyni kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r w wymiarze 112 872,54 zł. Nie uwzględnił przy tym ponownie okresu od 21 października 1970 r do 28 sierpnia 1973 r, ponieważ nie został wystarczająco udowodniony.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawczyni domagała się jej zmiany przez uwzględnienie przy ustalaniu jej stażu pracy okresu od 21 października 1970 r do 28 sierpnia 1973 r. Ponadto domagała się przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okresy, za które nie było możliwe ustalenie wysokości wynagrodzenia miesięcznego.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy w Lublinie zarządził połączenie spraw z odwołań od zaskarżonych decyzji do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2012 r Sąd Okręgowy w Lublinie: I. zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że uwzględnił J. K. do ustalenia wysokości kapitału początkowego okres zatrudnienia w Zakładach (...) w L. od 21 października 1970 r do 28 sierpnia 1973 r; II wniosek J. K. z 7 maja 2012 r w przedmiocie przeliczenia świadczenia według minimalnego wynagrodzenia przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L. do merytorycznego rozpoznania.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych i ich ocenie prawnej.

J. K., urodzona (...), decyzją z dnia 5 kwietnia 2007 r miała przyznane prawo do emerytury od 19 kwietnia 2007 r.

Na skutek złożenia przez wnioskodawczynię odwołania od decyzji o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 19 marca 2012 r, organ emerytalny dokonał jego przeliczenia z uwzględnieniem okresu od 5 lutego 1979 r do 3 września 1979 r, tj. okresu przebywania na urlopie wychowawczym bezpłatnym w związku z chorobą dziecka. W efekcie wydana została druga z zaskarżonych decyzji – o ponownym ustaleniu kapitału początkowego. W obu tych decyzjach obliczeń dokonano pomijając okres od 21 października 1970 r do 28 sierpnia 1973 r, tj. okres pracy chałupniczej.

Sąd wskazał, że w dniu 21 października 1970 r wnioskodawczyni zawarła umowę o pracę chałupnika na czas nieokreślony z Zakładami (...) w L. (wówczas (...) Zakładami (...)). Wysokość wynagrodzenia została określona według akordowych stawek płac, obliczonych według czasu trwania pracy przy wykonywaniu poszczególnych artykułów oraz grupy zaszerogowania przewidzianej przy produkcji danego artykułu. Umowa przewidywała również możliwość przyznania premii na zasadach przewidzianych obowiązującym regulaminem zasad wynagradzania chałupników. Oprócz stawki zasadniczej chałupnikowi przysługiwał dodatek chałupniczy do wysokości 3% tej stawki z tytułu kosztów transportu materiałów i wyrobów oraz dodatek amortyzacyjny w wysokości 8% wartości robocizny. Dodatki te przysługiwały jednorazowo z dołu w stosunku rocznym (umowa, akta osobowe). W dniu 30 października 1972 r skarżąca zawarła z tym samym zakładem umowę o pracę nakładczą. Umowa przewidywała wynagrodzenie za pracę według stawki jednostkowej (umowa, akta osobowe).

Wnioskodawczyni początkowo pracę wykonywała w domu, szyjąc rękawice murarskie i pokrowce do materaców. (...) otrzymywała od nakładcy. Był limit miesięczny wykonania prac, tj. dokładna liczba rękawic i pokrowców, jakie należało uszyć w ciągu miesiąca. Skarżąca zawsze wyrabiała normę. Po uszyciu wykonane produkty były zabierane przez nakładcę. Godziny pracy nie były określone. Wynagrodzenie było liczone od ilości wykonanych rękawic i pokrowców, wypłacane było w siedzibie Zakładu, po podpisaniu listy. Składki na ubezpieczenie były

odprowadzane (zeznania skarżącej). Pomimo urodzenia dziecka 28 sierpnia 1971 r wnioskodawczyni nie miała przerwy w wykonywaniu prac, przeniósła się tylko do filii Zakładu w Ś.. Od tej pory pracowała przy montażu wiązek, zakładała końcówki do przewodów elektrycznych w motorach (...). Czynności te wykonywane były w baraku na terenie zakładu. Te same prace wykonywało około 15 osób, wszystkie na podstawie umowy o pracę nakładczą. Wynagrodzenie było akordowe, uzależnione od ilości wykonanych wiązek. Pobierane było w Ś., miesięcznie, po podpisaniu listy (zeznania wnioskodawczyni, świadka). W 1970 r wnioskodawczyni uzyskała łącznie wynagrodzenie w kwocie 2529 zł, w 1971 r – 11 854 zł, zaś za 1972 r wpisano kwotę 5658 zł. Z kolei za 1973 r wpisane zostało tylko wynagrodzenie przez następnego pracodawcę (legitymacja ubezpieczeniowa). Karty wynagrodzeń, ani listy płac z omówionego okresu nie zachowały się. Umowa została rozwiązana za porozumieniem stron z dniem 28 sierpnia 1973 r. Wnioskodawczyni nie korzystała w trakcie jej obowiązywania z urlopów bezpłatnych ani wychowawczych (świadcstwo pracy).

Sąd podniósł, że dwa pierwsze wpisy, dotyczące roku 1970 i 1971, wskazują wysokość wynagrodzenia zbliżoną do najniższego wynagrodzenia miesięcznego. Wynagrodzenie za 1972 r jest o około połowę niższe od wynagrodzenia za rok poprzedni, podczas gdy ani w warunkach zatrudnienia, ani wynagradzania wnioskodawczyni nie było zmiany, uzasadniającej aż tak radykalne obniżenie tej kwoty. Wysokość wynagrodzenia nadal zależna była od tych samych czynników (tj. od ilości wykonanych produktów), warunki zatrudnienia były nawet trudniejsze, ponieważ praca nie była już wykonywana w domu, tylko na terenie zakładu pracy. Wnioskodawczyni przez cały czas wykonywała normę. Brak jest więc jakiegokolwiek usprawiedliwienia aż tak znaczącej obniżki dochodów. Wcześniej były one przez dwa lata niemal równe najniższemu miesięcznemu wynagrodzeniu, zaś w roku następnym, według wpisu w legitymacji, nie sięgały już nawet jego połowy. W tej sytuacji Sąd uznał, że wpis kwoty wynagrodzenia za 1972 r był niewiarygodny, zaniżał wysokość osiągniętych przez wnioskodawczynię dochodów. Z tych samych powodów Sąd uznał, że również w 1973 r wysokość wynagrodzenia skarżącej przekraczała kwotę połowy najniższego miesięcznego wynagrodzenia. Za ten rok brak jest wpisu. Jego sporządzenie było obowiązkiem pracodawcy, pracownik nie miał żadnej realnej możliwości wyegzekwowania tej czynności. Nie może zatem ponosić negatywnych skutków naruszeń obowiązków pracodawcy.

Sąd wskazał, że umowa o pracę chałupnika z dnia 21 października 1970 r nie była wiarygodna w części określającej sposób ustalenia wysokości wynagrodzenia. Z wiarygodnych zeznań wnioskodawczyni i świadka w sposób pewny wynika, że przez cały okres wykonywania pracy nakładczej kwota tego wynagrodzenia uzależniona była wyłącznie od ilości wykonanych produktów.

Sąd Okręgowy zważył, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie w zakresie wskazanym w punkcie I. wyroku. Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Przyjmuje się przy tym m.in. przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe (art. 174 ust. 1 pkt 1 ustawy). Za okresy składkowe uważa się m.in. przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r okresy wykonywania na obszarze Państwa Polskiego pracy nakładczej: a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki, b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu, jeżeli w okresie tych okresach osoba wykonująca taką pracę uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia, określonego na podstawie przepisów kodeksu pracy (art. 6 ust. 2 pkt 11 ustawy).

W ocenie Sądu, warunkiem koniecznym do przyjęcia okresu pracy nakładczej wnioskodawczyni od 21 października 1970 r do 28 sierpnia 1973 r do obliczenia wysokości kapitału początkowego jest więc ustalenie, że uzyskiwała z tego tytułu wynagrodzenie miesięczne w wysokości co najmniej połowy obowiązującego w tym czasie najniższego wynagrodzenia.

Sąd powołał się na uchwałę Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (M.P. z 1970 r Nr 44, poz. 352 ze zm.), która podwyższono z dniem

1 grudnia 1970 r minimalne wynagrodzenie za pełny miesięczny wymiar czasu pracy z obowiązującej od 1 sierpnia 1966 r kwoty 850 zł do kwoty 1000 zł (§ 1 ust. 1 w zw. z § 11 uchwały). Kwota ta obowiązywała do 1 sierpnia 1974 r (§ 11 uchwały nr 162 Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1974 r w sprawie podwyżki najniższych wynagrodzeń – M.P. z 1974 r Nr 26, poz. 154).

Jak ustalono, wnioskodawczyni uzyskała w 1970 r łącznie wynagrodzenie w wysokości 2529 zł. Pracowała 10 dni października i cały listopad 1970 r, w trakcie których najniższe wynagrodzenie miesięczne wynosiło 850 zł, a nadto cały grudzień 1970 r, w trakcie którego obowiązywała już kwota 1000 zł. W okresie tym wynagrodzenie z tytułu pracy nakładczej było więc znacznie wyższe, niż połowa najniższego wynagrodzenia, w istocie było zbliżone do jego wysokości.

Za cały przepracowany 1971 r wnioskodawczyni uzyskała łącznie wynagrodzenie w kwocie 11 854 zł, przy najniższym wynagrodzeniu miesięcznym wynoszącym przez cały rok 1000 zł. Wysokość wynagrodzenia osiąganego przez wnioskodawczynię była niemal równa wysokości najniższego wynagrodzenia.

Warunki wynagradzania w latach następnych nie zmieniły się, wnioskodawczyni nadal wyrabiała normę, wobec czego brak jest podstaw do ustalenia, że wysokość wynagrodzenia za lata 1972 i 1973 nie przekraczała nawet połowy najniższego miesięcznego wynagrodzenia. Pomimo braków w legitymacji ubezpieczeniowej precyzyjnych zapisów w zakresie osiąganego przez wnioskodawczynię wynagrodzenia, Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia skarżącej, że osiągała minimum połowy najniższego wynagrodzenia, jak poprzednio. Wobec tego cały okres zatrudnienia w Zakładach (...) w L. powinien zostać uwzględniony przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego wnioskodawczyni.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w punkcie I. wyroku. Zgodnie natomiast z treścią art. 477¹⁰ § 2 kpc, zgłoszony przez wnioskodawczynię wniosek o przeliczenie świadczenia według minimalnego wynagrodzenia, jako wniosek dotychczas nierozpoznawany przez ZUS, Sąd przekazał do rozpoznania organowi rentowemu.

Apelację od powyższego wyroku wniosł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., zaskarżając go częściowo, tj. w pkt I. w zakresie uwzględnienia wnioskodawczyni do ustalenia wysokości kapitału początkowego okres zatrudnienia w (...) w L. od 1 stycznia 1971 r do 28 sierpnia 1973 r, i zarzucając:

- 1) naruszenie prawa materialnego - art. 173 ust. 1 i art. 174 ust 1 pkt l w związku z art. 6 ust. 2 pkt 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r Nr 153, poz. 1227 ze zm.),
- 2) sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez uznanie, że w okresie od 1 stycznia 1971 r do 28 sierpnia 1973 r wnioskodawczyni, pozostając w zatrudnieniu w Zakładach (...) jako chałupnik osiągała zarobki w wysokości co najmniej połowy najniższego wynagrodzenia,
- 3) naruszenie prawa procesowego przez przekroczenie wyrażonej w art. 233 kpc zasady swobodnej oceny dowodów poprzez rozstrzygnięcie sprawy w oparciu o budzące wątpliwości środki dowodowe.

Apelujący wniosł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelacji wskazane zostało, że organ rentowy nie kwestionuje ustaleń Sądu w części dotyczącej przyjęcia do ustalenia kapitału początkowego zatrudnienia wnioskodawczyni w okresie od 21 października 1970 r do 31 grudnia 1970 r. Łączna kwota wynagrodzenia z tego okresu, wpisana w legitymacji ubezpieczeniowej - 2529 zł podzielona przez liczbę miesięcy przekracza połowę płacy minimalnej (2529 zł : 2,3 miesiące = 1099,56 zł, podczas gdy połowa płacy minimalnej do 30 listopada 1970 r wynosiła 425 zł, zaś od 1 grudnia 1970 r – 500 zł). Skarżący nie zgodził się z uwzględnieniem do kapitału początkowego pozostałego okresu pracy chałupniczej wnioskodawczyni. Wpis w legitymacji-ubezpieczeniowej o wysokości zarobków za rok 1971 rok, niezawierający stempla i pieczęci pracodawcy, nie jest wiarygodny, niebudzący wątpliwości, zatem nie zasługuje na uwzględnienie. Wpis w legitymacji o wysokości

zarobków za rok 1972 jest wiarygodny, ale suma wynagrodzeń 5658 zł, podzielona przez 12 miesięcy, daje kwotę niższą niż połowa wynagrodzenia minimalnego (5658 zł : 12 miesięcy = 471,50 zł. Połowa płacy minimalnej wynosiła 500 zł, zatem cały 1972 rok pracy chałupniczej wnioskodawczyni nie może być przyjęty do ustalenia kapitału początkowego wobec nieosiągnięcia wynagrodzenia o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 11 ww. ustawy. Wpis w legitymacji o wysokości zarobków za rok 1973, tj. 4739 zł, dotyczy zatrudnienia w innej firmie, wpisu dokonała bowiem Gminna Spółdzielnia (...) w Ś., do której wnioskodawczyni przeszła do pracy w trakcie tego roku 1973. Z przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego i dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, nie wynika, jakie faktycznie zarobki uzyskiwała wnioskodawczyni w spornym okresie.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest częściowo zasadna.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r Nr 153, poz. 1227 ze zm.), dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Przyjmuje się przy tym m.in. przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe (art. 174 ust. 1 pkt 1 ustawy). Stosownie do art. 6 ust. 2 pkt 11 ustawy, za okresy składkowe uważa się m.in. przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r okresy wykonywania na obszarze Państwa Polskiego pracy nakładczej: a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki, b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu, jeżeli w okresie tych okresach osoba wykonująca taką pracę uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia, określonego na podstawie przepisów kodeksu pracy.

W stanie faktycznym sprawy nie można uznać, że wnioskodawczyni udowodniła wysokość wynagrodzenia uzyskanego w 1973 r, kiedy to pracowała w (...) w L. na podstawie umowy o pracę nakładczą do 28 sierpnia 1973 r. Wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnych dowodów, na podstawie których można by ustalić wysokość wynagrodzenia uzyskanego przez nią za poszczególne miesiące 1973 r. W legitymacji ubezpieczeniowej nie ma wpisu za ten rok dotyczącego wysokości wynagrodzenia osiągniętego w (...). Wpis wynagrodzenia za 1973 r dotyczy Gminnej Spółdzielni (...), gdzie wnioskodawczyni pracowała po rozwiązaniu z dniem 28 sierpnia 1973 r umowy o pracę nakładczą.

Nie można również zaliczyć do stażu ubezpieczeniowego i wysokości kapitału początkowego okresu pracy wnioskodawczyni w (...) w 1972 r. Za ten rok wpisano w legitymacji ubezpieczeniowej wysokość wynagrodzenia wnioskodawczyni uzyskanego z tytułu pracy na podstawie umowy o pracę nakładczą. Brak jednak wysokości wynagrodzenia za poszczególne miesiące tego roku. Średnie wynagrodzenie miesięczne uzyskane przez podzielenie kwoty wynagrodzenia wpisanej do legitymacji ubezpieczeniowej przez 12 miesięcy daje kwotę niższą niż połowa minimalnego wynagrodzenia w tym okresie, to jest niższą niż 500 zł. Okoliczność, że we wcześniejszym okresie wnioskodawczyni uzyskiwała wyższe wynagrodzenie z tytułu pracy nakładczej nie może prowadzić do wniosku, że wpis zarobków dokonany za 1972 r jest nieprawdziwy. Wysokość wynagrodzenia zależała od ilości wykonanej pracy. Ogólne aktualne zeznanie wnioskodawczyni, że zawsze wykonywała wymagane normy pracy, nie może podważyć konkretnej kwoty zarobków uzyskanych przez wnioskodawczynię w 1972 r, wpisanych na bieżąco do legitymacji ubezpieczeniowej.

W tej sytuacji, przyjmując do wysokości kapitału początkowego wnioskodawczyni okres jej pracy nakładczej w latach 1972 i 1973, Sąd Okręgowy naruszył przepisy prawa materialnego i procesowego wskazane w apelacji.

Natomiast słusznie stwierdził Sąd Okręgowy, że do wyliczenia wysokości kapitału początkowego należy przyjąć okres pracy wnioskodawczyni na podstawie umowy o pracę nakładczą od 1 stycznia 1971 r do 31 grudnia 1971 r.

W legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawczyni jest wpis, z którego wynika, że całkowite wynagrodzenie wnioskodawczyni w 1971 r z tytułu pracy na podstawie umowy o pracę nakładczą wyniosło 11 854 zł. Brak co prawda

kwot wynagrodzeń uzyskanych przez wnioskodawczynię w poszczególnych miesiącach tego roku, jednak wyliczone średnie wynagrodzenie miesięczne za rok 1971 przekracza wysokość połowy minimalnego wynagrodzenia a ten okres. Wynagrodzenie to jest tylko nieznacznie niższe, niż najniższe obowiązujące w tym czasie wynagrodzenie pracowników.

Wbrew twierdzeniem strony apelującej, wpis w legitymacji ubezpieczeniowej jest wiarygodny w zakresie wysokości wynagrodzenia wnioskodawczyni za 1971 r. Rzeczywiście przy wpisie tym nie ma ani podpisu osoby dokonującej wpisu, ani pieczęci zakładu pracy, czy osoby dokonującej wpisu. Jednak wpis dokonany został tym samym charakterem pisma, co wpis poprzedni, dotyczący wynagrodzenia za 1970 r, i wpis następny, dotyczący roku 1972. Nadto zarówno poprzedni, jak i następny wpis w legitymacji potwierdzony został pieczęcią (...) Zakładów (...) oraz pieczęcią i podpisem uprawnionej osoby (str. 82 – 83 legitymacji ubezpieczeniowej znajdującej się w aktach ZUS). Nie ma wątpliwości, że wpis dotyczący roku 1971 r dokonany został na bieżąco, po wpisie za 1970 r i przed wpisem za 1972 r. Nie zawiera on żadnych skreśleń, czy poprawek. Nie ma w tej sytuacji podstaw do twierdzenia, że wpis dokonany został przez osobę nieuprawnioną, czy też w późniejszym czasie, co mogłoby budzić wątpliwości co do jego prawdziwości.

Dlatego Sąd Apelacyjny, uwzględniając częściowo apelację ZUS, zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I. częściowo, w zakresie przyjęcia do wysokości kapitału początkowego wnioskodawczyni okresu pracy na podstawie umowy o pracę nakładczą od dnia 1 stycznia 1972 r do 28 sierpnia 1973 r, i oddalił odwołanie w tej części (w punkcie I. wyroku), natomiast oddalił apelację w pozostałym zakresie, to jest co do roku 1971 (w punkcie II. wyroku).

Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 386 § 1 kpc (co do punktu I. wyroku) i na podstawie art. 385 kpc (co do punktu II. wyroku).